

ВЕРЕСЕНЬ 2023

ПЕРЕЛІК ПОСАДОВИХ ОСІБ, РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЛЯ ВНЕСЕННЯ ДО САНКЦІЙНИХ СПИСКІВ

Перелік посадових осіб, рекомендованих для внесення до санкційних списків був створений в межах проєкту **«Список Гафарова-Ширінга: порятунок кримських політв'язнів, які знаходяться під загрозою»**, у співпраці з партнерською організацією проєкту – Кримською правозахисною групою. Проєкт реалізується за фінансової підтримки Міністерства закордонних справ Чеської Республіки в рамках **Transition Promotion Program**.

Фото на обкладинці дослідження: ZMINA.

Центр прав людини ZMINA працює у сфері захисту свободи слова, свободи пересування, протидії дискримінації, попередження тортур і жорстокого поводження, боротьби з безкарністю, захисту правозахисників і громадських активістів на території України, включно з окупованим Кримом, а також захисту прав осіб, які постраждали внаслідок війни. Організація проводить інформаційні кампанії, освітні програми, працює над моніторингом і документуванням випадків порушень прав людини, воєнних злочинів та злочинів проти людяності, готує дослідження, аналітику й домагається змін завдяки національній та міжнародній адвокації.

Детальніше про Центр прав людини ZMINA та його діяльність:

zmina.ua

zmina.info

Контакти для зауважень і пропозицій

Електронна пошта: info@humanrights.org.ua

ВСТУП

На початку 2023 року через ненадання медичної допомоги в російських в'язницях померло двоє українських політв'язнів – Джеміль Гафаров та Константин Ширінг. Обидва чоловіки стали жертвами сфабрикованих політично мотивованих кримінальних проваджень у тимчасово окупованому Криму. На момент арешту ознаки стану їхнього здоров'я вказували на ризики перебування в умовах ув'язнення, що стало ще більш загрозливим у зв'язку з відсутністю медичного обслуговування. Джеміль Гафаров переніс інфаркт у 2017 році, мав хронічну ниркову недостатність IV стадії, стан його здоров'я поступово погіршувався, але адміністрація СІЗО постійно відмовляла у госпіталізації. Константин Ширінг – страждав від серцево-судинного захворювання, потребував операції на серці, але адміністрація СІЗО не передавала йому медичні препарати, які він мав приймати постійно.

За інформацією Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, станом на вересень 2023 року, відомо про 186 кримських політичних в'язнів¹. Політв'язні є цивільними особами, які були безпідставно затримані, засуджені та ув'язнені у тимчасово окупованому Криму. Серед цих людей кілька десятків політв'язнів мають хронічні захворювання, інвалідність або є літніми людьми. Багато з них отримали тривалі строки ув'язнення, всі вони перебувають в умовах ненадання медичної допомоги.

Попередньо ZMINA провела дослідження в результаті якого було визначено 45 політв'язнів, які наразі перебувають в місцях позбавлення волі у тимчасово окупованому Криму або були етаповані на територію Російської Федерації, і про яких відомо, що під час утримання їм систематично не надається медична допомога. Стан 21-го з цих політв'язнів оцінюється як критичний². Фактично, ці політв'язні потребують негайного лікарського обстеження, кваліфікованої медичної допомоги, а в деяких випадках – оперативного втручання. Подальше їхнє перебування в таких умовах СІЗО чи колоній може мати значні негативні наслідки для стану їхнього здоров'я, спричинити інвалідизацію та загрожує життю.

Створення таких умов утримання і навмисне погіршення становища політичних в'язнів може використовуватися як інструмент фізичного і психологічного тиску на самих політв'язнів та членів їх родин.

Загалом можна вказати на такі інструменти подібного тиску/порушення прав:

- повне або часткове ігнорування скарг ув'язнених на проблеми зі здоров'ям, що вже були на момент затримання, або розвинулися в умовах ув'язнення;
- формалізм в проведенні медичних оглядів, або лікувально-профілактичних заходах, навіть тоді, коли це відбувається в спеціалізованих пенітенціарних лікувальних закладах (у випадку Джеміля Гафарова – адвокат прирівнював умови тюремної лікарні Федеральної служби виконання покарань до тортур);

¹ Кількість українських політв'язнів, яких Росія незаконно утримує в окупованому Криму, збільшилася / ZMINA: <https://zmina.info/news/kil%ca%b9kist%ca%b9-ukrayins%ca%b9kykh-politv%ca%bayazniv-yakykh-rosiya-nezakonno-utrymuje-v-okupovanomu-krymu-zbil%ca%b9shylasya>

² Список Гафарова-Ширінга: порятунок кримських політв'язнів, які знаходяться під загрозою / ZMINA: <https://zmina.ua/publication/spysok-gafarova-shyringa-poryatunok-krymskyh-politvyazniv-yaki-znahodyatsya-pid-zagrozoju>

-
- відмова у передачі необхідних ліків чи інших медичних засобів для потреб утримуваного, ліквідація ліків чи інших медичних засобів під час переведення утримуваного з одного місця позбавлення волі в інше;
 - відмова в проведенні регулярних процедур чи обстежень (такі ситуації є критичними для людей, які потребують постійного прийому медикаментів чи проходження лікувальних процедур, наприклад, діалізу);
 - навмисне погіршення умов тримання, зокрема тривалі терміни утримання політв'язнів у штрафних ізоляторах, що також ніяк не мотивовані їх дисциплінарними проступками.

Ненадання медичної допомоги особам, які перебувають в місцях позбавлення волі, є грубим порушенням прав людини, що може прирівнюватися до тортур, за що відповідні посадові особи окупаційної влади Криму та РФ повинні нести відповідальність.

У даному звіті виокремлені декілька категорій посадовців, які прямо чи опосередковано є причетними до зазначених порушень: судді різних інстанцій, прокурори, омбудсмени, керівники місць позбавлення волі. Список налічує 22 посадові особи, що рекомендовані ZMINA для внесення до санкційних списків на державному та міжнародному рівні.

1. Абідов Кирил Карімович (рос. – Абидов Кирилл Каримович)
2. Алексеєнко Артем Андрійович (рос. – Алексеенко Артем Андреевич)
3. Безруких Дмитро Миколайович (рос. – Безруких Дмитрий Николаевич)
4. Бережной Сергій Володимирович (рос. – Бережной Сергей Владимирович)
5. Бернгардт Наталія Іванівна (рос. – Бернгардт Наталья Ивановна)
6. Глейзер Олексій Леонідович (рос. – Глейзер Алексей Леонидович)
7. Єгоров Олег Олександрович (рос. – Егоров Олег Александрович)
8. Кабаков Олег Костянтинович (рос. – Кабаков Олег Константинович)
9. Капоріна Олена Євгенівна (рос. – Капорина Елена Евгеньевна)
10. Люльков Сергій Олександрович (рос. – Люльков Сергей Александрович)
11. Мордовін Олександр Олександрович (рос. – Мордовин Александр Александрович)
12. Опанасенко Валерій Сергійович (рос. – Опанасенко Валерий Сергеевич)
13. Павленко Павло Володимирович (рос. – Павленко Павел Владимирович)
14. Романець Іван Андрійович (рос. – Романец Иван Андреевич)
15. Синюков Петро Валерійович (рос. – Синюков Петр Валерьевич)
16. Телятніков Сергій Веніамінович (рос. – Телятников Сергей Вениаминович)
17. Теплюк Дмитро Володимирович (рос. – Теплюк Дмитрий Владимирович)
18. Харченко Віктор Олексійович (рос. – Харченко Виктор Алексеевич)
19. Харківський Анатолій Іванович (рос. – Харьковский Анатолий Иванович) (Ростов)
20. Хіневич Алла Миколаївна (рос. – Хиневич Алла Николаевна)
21. Цикурєнко Антон Сергійович (рос. – Цыкурєнко Антон Сергеевич)
22. Штехбарт Олександр Людвігович (рос. – Штехбарт Александр Людвигович)

ПЕРЕЛІК ПОСАДОВИХ ОСІБ, РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЛЯ ВНЕСЕННЯ ДО САНКЦІЙНИХ СПИСКІВ

	Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду	Обґрунтування відповідальності особи
	<p>Абідов Кирил Карімовіч (рос. – <i>Абидов Кирилл Каримович</i>, латинкою – <i>Abidov Kirill Karimovich</i>).</p> <p>З 29.09.2021 року обіймає посаду начальника Федеральної казенної установи «Виправна колонія № 5 Управління Федеральної служби виконання покарань в Оренбурзькій області» у місті Новотроїцьку.</p>	<p>Перебуваючи на посаді начальника виправної колонії, Кирил Абідов несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги, перешкоджання контактам затриманих з адвокатами та інші порушення щодо утримуваних.</p> <p>У цій колонії на момент смерті перебував кримський політв'язень Костянтин Ширінг, він мав серйозні проблеми з серцем, але йому не надавали медичної допомоги.</p>
	<p>Алексєєнко Артем Андрійович (рос. – <i>Алексеевко Артем Андреевич</i>, латинкою – <i>Alekseenko Artem Andreevich</i>).</p> <p>Станом на жовтень 2018 року перебував на посаді виконувача обов'язків начальника Федеральної казенної установи охорони здоров'я «Медико-санітарна частина № 61 Федеральної служби виконання покарань РФ в Ростовській області, місто Ростов-на-Дону.</p> <p>З 12.04.2022 року є начальником зазначеної установи.</p> <p>Підполковник внутрішньої служби в РФ.</p>	<p>Перебуваючи на посаді начальника медико-санітарної частини № 61, Артем Алексєєнко несе особисту відповідальність за відмову у наданні медичної допомоги, неналежну медичну допомогу та перешкоджання у проведенні будь-якого лікування утримуваних. Алексєєнко є причетним (проявляв бездіяльність) до справ ненадання медичної допомоги Арсену Джеппарову та Джемілью Гафарову.</p>

Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду

Обґрунтування відповідальності особи

Безруких Дмитро Миколайович
(рос. – *Безруких Дмитрий Николаевич*, латинкою – *Bezrukikh Dmitry Nikolaevich*).

Народився 13.12.1973 року в селі Невонка, Красноярський край, Росія.

З 04.09.2020 року на посаді начальника Управління Федеральної служби виконання покарань в Ростовській області.

Генерал-майор внутрішньої служби в РФ.

Перебуваючи на посаді керівника, Дмитро Безруких несе відповідальність за неналежні умови утримання, перешкоджання контактам затриманих із адвокатами, ненадання медичної допомоги, а також за інші порушення щодо утримуваних у СІЗО Ростовської області.

Безруких причетний до ненадання медичної допомоги кримським політв'язням, зокрема **Сервету Газієву** та іншим.

Бережной Сергій Володимирович
(рос. – *Бережной Сергей Владимирович*, латинкою – *Berezhnoi Sergei Vladimirovich*).

Народився 10.12.1974 року.

За наявною інформацією, до окупації АР Крим та міста Севастополя обіймав посаду начальника Управління внутрішньої безпеки Управління державного департаменту України з питань виконання покарань в АР Крим.

В період з 21.03.2017 року до 11.03.2021 року обіймав посаду начальника так званої «Федеральної казенної установи «Слідчий ізолятор № 1» Управління Федеральної служби виконання покарань по Республіці Крим та міста Севастополя» (СІЗО № 1, місто Сімферополь).

Перебуваючи на посаді начальника СІЗО № 1 міста Сімферополя, Сергій Бережной несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги, перешкоджання контактам затриманих з адвокатами та інші порушення в період із 21.03.2017 року до 11.03.2021 року. За наявними свідченнями, особисто перешкоджав доступу адвокатів до **Володимира Балуха** в період його тримання в СІЗО № 1 міста Сімферополя.

З огляду на те, що СІЗО № 1 міста Сімферополя часто виступає першим місцем утримання потерпілих, неналежні умови утримання у ньому стають причиною подальшого погіршення стану здоров'я, що може загрожувати життю.

Постраждалими від неналежних умов тримання в СІЗО № 1 міста Сімферополя можуть вважатися: **Джеміль Гафаров, Олег Приходько, Галина Довгопола, Ірина Данилович, Амет Сулейманов** та інші кримські політв'язні.

Бернгардт Наталія Іванівна
(рос. – *Бернгардт Наталья Ивановна*, латинкою – *Bernhardt Natalia Ivanovna*).

З 2017 року до 07.05.2018 року перебувала на посаді керівниці так званої «Федеральної казенної установи охорони здоров'я «Медико-санітарна частина № 91» Федеральної служби виконання покарань (місто Сімферополь)».

Майор внутрішньої служби в РФ.

Перебуваючи на посаді начальниці медико-санітарної частини № 91 в окупованому Криму, Наталія Бернгардт несе особисту відповідальність за відмову у наданні медичної допомоги, неналежну медичну допомогу та перешкоджання у проведенні будь-якого лікування утримуваних у місцях позбавлення волі. Зокрема Бернгардт причетна до ненадання медичної допомоги кримському політв'язню **Володимиру Дудкі**, коли він перебував під слідством у СІЗО міста Сімферополь.

Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду

Обґрунтування відповідальності особи

Глейзер Олексій Леонідович
(рос. – Глейзер Алексей Леонидович,
латинкою – Gleizer Alexey Leonidovich).

До 25.10.2018 року перебував на посаді керівника Слідчого ізолятора № 1 Головного управління Федеральної служби виконання покарань РФ у Ростовській області (місто Ростов-на-Дону).

Підполковник внутрішньої служби в РФ.

Перебуваючи на посаді начальника Слідчого ізолятора № 1, Олексій Глейзер несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги і ліків, перешкоджання контактам затриманих з адвокатами та інші порушення щодо утримуваних осіб. Глейзер причетний до ненадання медичної допомоги кримському політв'язню **Арсену Джеппарову**.

Єгоров Олег Олександрович
(рос. – Егоров Олег Александрович,
латинкою – Egorov Oleg Aleksandrovich).

Народився 1967 року.

Указом Президента РФ від 11.10.2018 року № 573 призначений суддею Третього окружного військового суду (сmt Власіха Московської області, РФ).

Указом Президента РФ від 19.06.2019 року № 286 призначений суддею Апеляційного військового суду (сmt Власіха Московської області, РФ).

Олег Єгоров, як суддя суду апеляційної інстанції, продовжував строк незаконного тримання обвинуваченим з «Другої ялтинської групи» (в тому числі **Джемілю Гафарову**, зокрема через рішення від 15.04.2022 року у справі № 55К-153/2022).

Залишив в силі рішення про тримання під вартою **Ремзі Бекірова**, ухвалене суддею Південного окружного військового суду Волковим О. В. (рішення від 31.03.2022 р. у справі № 55к-138/2022). Причетний до інших випадків політично мотивованого судового переслідування.

Апеляційна судова інстанція, розглядаючи апеляції сторони захисту, має можливість переглянути міру запобіжного заходу, встановлену підсудним, у яких на момент перебування у СІЗО погіршився стан здоров'я через неналежні умови утримання. Таким чином, підтвердження рішення суду першої інстанції, крім факту порушення статті 49 та 64 ЖК IV, може розглядатися в контексті співвідповідальності судді, котрий ухвалив таке рішення.

Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду **Обґрунтування відповідальності особи**

Кабаків Олег Костянтинович
(рос. – Кабаков Олег Константинович,
латинкою – Kabakov Oleg
Konstantinovich).

Народився 26 листопада 1975 року
в м. Джанкой в АР Крим.

Закінчив 1998 року Міжнародний
незалежний еколого-політологічний
університет, 2002 року Таврійський
національний університет імені
В.І. Вернадського.

Займає посаду прокурора
Залізничного району м. Сімферополя.

Почав працювати в органах
прокуратури Криму у липні 1997 року
стажером старшого помічника
прокурора Джанкойського району
АР Крим. 6 червня 2007 року
призначений на посаду начальника
управління нагляду за дотриманням
законів органами, які здійснюють
оперативно-розшукову діяльність
та досудове слідство прокуратури
АР Крим. Перебував на посаді
заступника прокурора Автономної
Республіки Крим до 31 серпня
2007 року.

Старший радник юстиції.

Перебуваючи на посаді прокурора
Залізничного району м. Сімферополя
Олег Кабаков є причетним
до переслідування кримського
політв'язня **Джеміля Гафарова**.
Відповідальний за неналежні умови
тримання від вартою, ігнорував
скарги адвоката **Д. Гафарова**.
На першому етапі після затримання
Д. Гафаров утримувався в СІЗО
№ 1 м. Сімферополь. За фактом
встановлення у політв'язня групи
інвалідності, адвокат Ріфат Яхін подав
позов про бездіяльність прокурора
Залізничного суду Сімферополя –
Олега Кабакова та керівника так званої
«Федеральної казенної установи
охорони здоров'я «Медино-санітарна
частина № 91» Федеральної
служби виконання покарань
(місто Сімферополь)» – Павла Павленка.

Капоріна Олена Євгенівна
(рос. – Капорина Елена Евгеньевна,
латинкою – Kaporina Elena Evgenievna).

Народилася 25.11.1970 року
в Ставропольському краї.

Указом Президента РФ від
19.06.2019 року призначена суддею
Третього апеляційного суду
загальної юрисдикції (місто Сочі,
Краснодарський Край РФ).

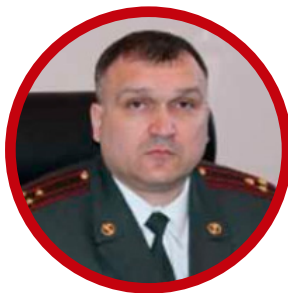
Указом Президента України від
24.06.2021 року № 265/2021 до
Капоріної О. Є. строком на 3 роки
застосовано санкції (№ 248 Додатка 1).

15.07.2021 р. суддя Олена Капоріна
підтвердила вирок суду першої інстанції,
винесений **Галині Довгополій** (справа
№ 55-318/2021).

25.01.2021 року Третій апеляційний суд
загальної юрисдикції у місті Сочі залишив
чинним вирок **Костянтину Ширінгу**,
винесений «Верховним судом Республіки
Крим». Рішення ухвалила суддя Капоріна
(справа № 55-15/2022 (55-767/2021)).

Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду

Обґрунтування відповідальності особи

Люльков Сергій Олександрович (рос. – *Люльков Сергей Александрович*, латинкою – *Liulkov Sergei Aleksandrovich*).

Народився 04.09.1972 року в Новосибірській області.

У період із 17.07.2017 року до травня 2020 року обіймав посаду заступника Губернатора Ульяновської області РФ.

В травні 2020 року призначений Уповноваженим з прав людини в Ульяновській області РФ.

Ветеран органів внутрішніх справ, генерал-майор поліції в РФ.

У травні 2023 року дружина політв'язня **Тимура Ялкабова** звернулась до Сергія Люлькова зі скаргою на дії адміністрації виправної колонії в місті Дімітровграді Ульяновської області, де порушували права політв'язня. Після формально проведеної перевірки порушення не були виявлені.

Тимура Ялкабова без причин неодноразово і на тривалий термін поміщали в ШІЗО (штрафний ізолятор), попри те, що він хворіє на астму 3 ступеня (середньої тяжкості) та має інвалідність III групи.

Як співвідповідальних за недотримання прав утримуваних в місцях несвободи можна розглядати Уповноважених із прав людини в регіонах РФ. Особливо в тих випадках, коли вони фактично не реагують на предметні скарги членів родин незаконно утримуваних, що потерпають від порушень прав, зокрема через ненадання медичної допомоги у місцях несвободи.

Підконтрольний державі інститут омбудсменів в РФ не виконує формально передбачених функцій нагляду за дотриманням прав людини; при цьому їхня фактична діяльність може прямо суперечити духу прав людини (див. випадок Марії Львової-Бєлової, обвинуваченої МКС в геноциді).

Мордовін Олександр Олександрович (рос. – *Мордовин Александр Александрович*, латинкою – *Mordovin Aleksandr Aleksandrovich*).

Народився 1974 року.

Указом Президента РФ від 19.06.2019 року № 286 з 3 вересня 2019 року призначений суддею Апеляційного військового суду (смт Власіха Московської області, РФ).

Олександр Мордовін, як суддя суду апеляційної інстанції, продовжував строк незаконного тримання обвинуваченим політичним в'язням з «Другої ялтинської групи», в тому числі **Джемілю Гафарову**, стан здоров'я якого був тяжким (рішення від 13.10.2022 року у справі № 55К-356/2021).

30.01.2020 року Мордовін залишив без змін рішення суду першої інстанції у справі «Білогорської групи», зокрема **Арсену Абхаїрову** (справа № 55к-25/2020 унікальний ідентифікатор – 610V0000-01-2019-000138-03).

Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду **Обґрунтування відповідальності особи**

Опанасенко Валерій Сергійович
(рос. – *Опанасенко Валерий Сергеевич*, латинкою – *Opanasenko Valerii Sergeevich*).

Народився 1985 року.

Указом Президента РФ від 31.05.2017 року призначений суддею Північно-Кавказького окружного військового суду (з 2019-го – Південний окружний військовий суд, місто Ростов-на-Дону, РФ).

До Опанасенка В. С. Україною застосовані санкції (№ 949 Додатку 1 до Указу Президента України від 21.06.2018 № 176).

Південний окружний військовий суд (до 2019 року – Північно-Кавказький окружний військовий суд) в Ростові-на-Дону – одна з основних судових установ, що фабрикує політично мотивовані переслідування проти громадян України з тимчасово окупованого Криму.

Після так званого «досудового слідства» матеріали справ з «кримських судів» досить часто передають на розгляд Південного окружного військового суду, зокрема за так званими «справами Хізб-ут Тахрір». Розгляд таких справ у Ростові-на-Дону відповідно до вимог російського законодавства є прямим порушенням ЖК IV.

11.03.2023 року головуючий суддя Південного окружного військового суду Валерій Опанасенко виніс неправосудний вирок у справі «Сімферопольської групи Хізб-ут Тахрір». Як обвинувачені по цій справі проходили 25 осіб, зокрема загиблий **Джеміль Гафаров**, тяжко хворий **Сервет Газієв** та інші.

Павленко Павло Володимирович
(рос. – *Павленко Павел Владимирович*, латинкою – *Pavlenko Pavel Vladimirovich*).

Із 14.02.2019 року перебуває на посаді начальника так званої «Федеральної казенної установи охорони здоров'я «Медико-санітарна частина № 91» Федеральної служби виконання покарань (місто Сімферополь)».

Перебуваючи на посаді начальника медико-санітарної частини № 91 в окупованому Криму, Павло Павленко несе особисту відповідальність за відмову у наданні медичної допомоги, неналежну медичну допомогу та перешкоджання у проведенні будь-якого лікування утримуваних у місцях позбавлення волі. Зокрема Павленко причетний до ненадання медичної допомоги кримським політв'язням **Ірині Данилович та Джемілю Гафарову** під час їхнього перебування під слідством у СІЗО Сімферополя.

Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду

Обґрунтування відповідальності особи

Романець Іван Андрійович (рос. – Романець Іван Андреевич, латинкою – Romanets Ivan Andreevich).

Народився 14.01.1989 року у Краснодарському краї.

Обіймає посаду «слідчого Управління ФСБ в Республіці Крим та місті Севастополі».

Капітан юстиції в РФ.

Іван Романець проводив «розслідування» цілої низки справ, що мають ознаки політично мотивованого переслідування. Зокрема справу **Олега Приходька**, справу «Третьої Бахчисарайської групи», де серед інших політв'язнів є **Амет Сулейманов**, який потребує невідкладної операції на серці.

При цьому Романець неодноразово виступав свідком сторони обвинувачення в політично мотивованих судових процесах, чим сприяв ухваленню щодо політв'язнів більш суворих форм запобіжних заходів.

Синюков Петро Валерійович (рос. – Синюков Петр Валерьевич, латинкою – Siniukov Petr Valerevich).

В період із 11.03.2021 року до 01.12.2022 року обіймав посаду начальника так званої «Федеральної казенної установи «Слідчий ізолятор № 1» Управління Федеральної служби виконання покарань у Республіці Крим та місті Севастополі» (СІЗО № 1, місто Сімферополь).

Перебуваючи на посаді начальника СІЗО № 1 міста Сімферополь, Петро Синюков несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги, перешкоджання контактам політичних в'язнів з адвокатами та інші порушення в період із 11.03.2021 року до 01.12.2022 року.

З огляду на те, що СІЗО № 1 міста Сімферополя часто виступає першим місцем тримання потерпілих, неналежні умови утримання в ньому стають причиною подальшого погіршення стану здоров'я, що може загрожувати життю. Синюков причетний до справ загиблих **Джемілья Гафарова, Костянтина Ширінга** та інших політв'язнів.

Теплюк Дмитро Володимирович (рос. – Теплюк Дмитрий Владимирович, латинкою – Teplyuk Dmitrii Vladimirovich).

Народився 03.02.1972 року в місті Калінінграді.

Указом Президента РФ від 19.06.2019 року № 286 призначений суддею Апеляційного військового суду (сmt Власіха Московської області, РФ).

Рішенням від 19.01.2021 року у справі № 55К-66/2021 Дмитро Теплюк підтвердив продовження строк тримання під вартою учасників «Другої Сімферопольської групи» у справі Хізб-ут Тахрір», зокрема **Джемілью Гафарову**.

Рішенням від 09.07.2020 року у справі № 55К-167/2020 продовжив строк тримання членам «Червоногвардійської групи» у справі Хізб-ут Тахрір», зокрема **Арсену Абхаїрову**, щодо якого встановлено діагноз: варикозна хвороба вен, а також він потребує стоматологічної допомоги.

Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду **Обґрунтування відповідальності особи**

Телятніков Сергій Веніамінович
(рос. – Телятников Сергей Вениаминович, латинкою – Teliatnikov Sergei Veniaminovich).

Народився 19.12.1964 року в Киргизстані.

До 23.04.2021 року – начальник Федеральної казенної установи «Слідчий ізолятор № 2 Управління Федеральної служби виконання покарань по місту Москва» (так звана Бутирська тюрма).

Наразі на посаді виконавчого директора АТ «Сибірська вугільна енергетична компанія» (ОДРН – 1027700151380, ІПН – 7708129854).

Полковник внутрішньої служби в РФ.

Перебуваючи на посаді начальника місця тимчасового тримання, Сергій Телятніков несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги, перешкоджання контактам політв'язнів з адвокатами та інші порушення в період до 23.04.2021 року. В СІЗО № 2 міста Москви тримали **Костянтина Ширінга, Галину Довгополу** та інших незаконно засуджених політичних в'язнів.

Харченко Віктор Олексійович
(рос. – Харченко Виктор Алексеевич, латинкою – Kharchenko Viktor Alekseevich).

Із 17.01.2023 року обіймає посаду виконувача обов'язків начальника так званої Федеральної казенної установи «Слідчий ізолятор № 1 Управління федеральної служби виконання покарань у Республіці Крим та місті Севастополі».

Станом на 01.07.2022 року ймовірно обіймав посаду заступника начальника виправної колонії № 2 (місто Керч), начальника відділу охорони.

Перебуваючи на посаді начальника місця тимчасового тримання, Віктор Харченко несе особисту відповідальність за неналежні умови утримання, ненадання медичної допомоги, перешкоджання контактам політв'язнів з адвокатами та інші порушення. З огляду на те, що СІЗО № 1 міста Сімферополя часто виступає першим місцем утримання потерпілих, неналежні умови утримання в ньому спричиняють подальше погіршення стану здоров'я, що може загрожувати життю. Харченко причетний до справи незаконно ув'язненої **Ірини Данилович**.

Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду

Обґрунтування відповідальності особи

Харківський Анатолій Іванович
(рос. – *Харьковский Анатолий Иванович*, латинкою – *Kharkovskii Anatolii Ivanovich*).

Народився 16.05.1947 року в селі Мало-Кірсанівка (рос. – село Мало-Кирсановка) Матвіїв-Курганського району Ростовської області.

У період 1997–2007 років обіймав посаду прокурора Ростовської області.

Із 2007 року кілька разів переобирався на посаду Уповноваженого з прав людини в Ростовській області (востаннє в липні 2022 року).

Почесний працівник прокуратури РФ, заслужений юрист РФ.

За посадою Анатолія Харківського можна розглядати як особу, співвідповідальну за випадки порушень прав незаконно утримуваних на території Ростовської області політв'язнів. Фігурантів справ Південного окружного військового суду на етапі судового розгляду зазвичай тримають в СІЗО в міста Ростов-на-Дону.

В 2018 році, коментуючи стан здоров'я **Еміра Усеїна-Кукку**, який тоді оголосив голодування, Харківський оцінював його як «задовільне», при цьому адвокат політв'язня Сергій Локтев вказував на погіршення стану здоров'я підзахисного³. Аналогічно Харківський вказував на відсутність претензій до умов утримання в **Павла Гриба**, який у 2018 році перебував в СІЗО № 4 міста Ростов-на-Дону⁴.

Хіневич Алла Миколаївна
(рос. – *Хиневиц Алла Николаевна*, латинкою – *Khinevich Alla Nikolaevna*, *Khinevich Alla Nikolaevna*).

Народилась 23.03.1980 року в місті Житомирі. Громадянка України, зрадила присягу судді.

Указом Президента РФ від 19.12.2014 року № 786 призначена «суддею Сімферопольського районного суду». Указом Президента РФ від 13.07.2016 року № 338 призначена «суддею Верховного Суду Республіки Крим».

Діяльність судді розслідується за фактом порушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 ККУ (державна зрада), станом на листопад 2022 року до суду спрямовано обвинувальний вирок.

Указом Президента України від 11.06.2023 року № 321/2023 до Хінкевич А. О. застосовані санкції строком на 5 років (№ 25 Додатку).

Перебуваючи на посаді «судді Верховного суду Республіки Крим» 14.07.2021 року, Алла Хіневич підтвердила неправосудний обвинувальний вирок у справі **Констянтина Ширінга** (справа № 1-17/2021) 21.05.2021 року, як «голова колегії суддів» винесла вирок **Івану Яцкіну** (справа № 1-10/2021).

Так званий «Верховний суд Республіки Крим» причетний до значної кількості випадків фактичного порушення прав затриманих через неналежні умови утримання, оскільки виступає апеляційною інстанцією для рішень кримських «судів». Відповідно, «судді» апеляційної інстанції мають можливість переглядати міру запобіжного заходу у випадках, коли сторона захисту вказує на серйозні загрози, що несе в собі перебування під вартою для людей із хронічними захворюваннями, інвалідністю, тяжким станом здоров'я. Фактично, рішення про тримання під вартою зазвичай не переглядають на користь підозрюваного.

³ 24.06.2018. Предполагаемый участник ялтинской ячейки «Хизб ут-Тахрир» прекратил голодовку: <https://www.interfax.ru/russia/622402>

⁴ 18.07.2018. Вопрос, не заданный в Хельсинки: <https://memohrc.org/ru/monitorings/vopros-ne-zadannyi-v-helsinki>

Прізвище ім'я та по батькові, біографічні відомості, відомості про обійману посаду | **Обґрунтування відповідальності особи**

Цикуренко Антон Сергійович
(рос. – *Цыкуренко Антон Сергеевич*, латинкою – *Tsykurenko Anton Sergeevich*).
Народився 12.11.1972 року.
Громадянство України, імовірно незаконне набуття громадянства РФ у 2014 році.
Порушив присягу судді та законодавство України, після окупації Криму перейшов на службу до окупаційної влади.
Станом на 2021 рік – суддя Київського райсуду міста Сімферополя. Призначений Указом Президента РФ від 04.07.2015 року № 343 строком на 6 років.

Перебуваючи на посаді судді в окупованому Криму, Антон Цикуренко співпрацював із окупаційною владою та виносив неправосудні рішення щодо кримських політв'язнів – фігурантів «Ялтинської групи у справі Хізб-ут Тахрір», зокрема **Амета Сулейманова**, який потребує заміни серцевого клапана і відповідно до стану здоров'я не може перебувати у місцях позбавлення волі, а також Цикуренко сприяв ув'язненню **Олега Приходька**.

Штехбарт Олександр Людвігович
(рос. – *Штехбарт Александр Людвигович*, латинкою – *Shtekhbart Aleksandr Liudvigovich*).
За інформацією з відкритих джерел Штехбарт в 1995–1999 роках працював старшим слідчим Прокуратури АР Крим з особливо важливих справ. «Рішенням ВР АР Крим від 06.03.2014 № 1715-6/14» призначений «прокурором Автономної Республіки Крим» (на посаді до 11.03.2014 року).
Наразі обіймає посаду «помічника Уповноваженого з прав людини в Республіці Крим».

Олександр Штехбарт не відреагував належним чином на скарги Броніслава Даниловича, батька **Ірини Данилович**, щодо ненадання незаконно ув'язненій необхідних медичних препаратів в СІЗО № 1 міста Сімферополя.
За посадою Штехбарт проводить «прийоми громадян», яких утримують в СІЗО міста Сімферополя – відповідно, він має бути детально обізнаний у всіх фактично незадовільних обставинах утримання в СІЗО № 1 та СІЗО № 2 в місті Сімферополі.

ПЕРЕЛІК ПОСАДОВИХ ОСІБ,
РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЛЯ ВНЕСЕННЯ
ДО САНКЦІЙНИХ СПИСКІВ

ZMĪNA
ЦЕНТР ПРАВ ЛЮДИНИ

TRANSITION
Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic